

מימין: ינון לנדברג - מייסד אידיאולוג'יק וסמנכ"ל SpaceLL, דן גוראון - משנה למנכ"ל בזק ויגאל ברקת - סמנכ"ל השיווק של ישראלכרט

גילאון סבור, שגם אם הארגון ממשיך לספק את המכשירים לעובדים, ההתייחסות אליהם צריכה להיות זהה. "ארגון צריך לקבוע את האסטרטגיה הארגונית וליישם פתרון לניהול ניידות עסקית - אחרת אין לו שליטה על המכשיר. בנוסף, עליו גם לקבוע מדיניות לחלק האישי של המכשיר. אני ממליץ לחברות להתנהג לכל טלפון כ-BYOD, גם אם החברה היא זו שמספקת את המכשירים", סיכם.

מה עשתה לנו מהפכת הניידות?

דודו גלוברמן, כתב חדשות ערוץ 2, התייחס בכנס למהפכת הניידות באופן כללי ולמה שהיא עשתה לנו, כמשתמשים בכל הרמות. "מה המכשיר עשה לנו? אילו אנשים אנחנו היום, יחסית לאנשים שהיינו קודם, לפני שדחפו לנו את המכשיר הזה ליד? הפכנו למכורים קלינית! הוא התחבר לנו אל משהו נוירולוגי, והפך אותנו לתלויים בו - כל אחד במידה אחרת. מדובר פה בהתמכרות אמיתית, והיא מחלחלת לאגפים בחיים שלא חשבנו שהיא תגיע אליהם. אנחנו לא יודעים עדיין מה יהיה המחיר שנשלם על כך".

לדברי גלוברמן, זה מתחיל כבר בגיל מוקדם. "אנשים צעירים איבדו את היכולת לדבר אחד עם השני ולהביט זה לזה בעיניים יותר משתיים-שלוש דקות. זה לא סוג של תקשורת שהם מכירים יותר. הם מאבדים את היכולת לפענח מה הבן אדם שמולם מרגיש. הם מעולים בפענוח נימי הנימים של הודעת טקסט, אבל שימו אותם בכל סיטואציה חברתית - והם יאבדו עניין מהר מאוד. הם לא מסוגלים להתרכז".

בני האדם הפכו למכורים למידע, טוען גלוברמן, ולתוכן שמשופק להם על ידי משתמשים אחרים. "שלושת האתרים הגדולים ופופולאריים ביותר בעולם היום, הם פייסבוק, יו-טיוב וגוגל. שלושתם לא מתקיימים על בסיס התוכן שלהם, אלא על בסיס תוכן המשתמשים. הרשתות החברתיות מהוות למעשה כלי

גדי גילאון: "צריך לקבל את המציאות כמו שהיא: המלחמה בין אוהדי אנדרואיד ל- iPhone היא מלחמה דתית, שבה אף אחד כמעט לא ממיר את דתו. בהיבט הארגון, צריך פשוט לקבל את זה כעובדה"

הזו תהיה כדאית יותר מכל השקעה אחרת, ותסייע בצמצום הפערים הדיגיטליים".

"ניידות עסקית היא בחירה בין פשרות"

"ניידות עסקית היא בחירה בין פשרות. אנחנו צריכים להבין שמה שאנחנו מחזיקים ביד היום הוא כבר לא טלפון, אלא מחשב שאחד היישומים בו הוא טלפון. זה כבר מזמן לא 'רק' טלפון, אלא מחשב היברידי, שמאפשר התנהלות עסקית ואישית יחד", כך אמר גדי גילאון, יו"ר מוביסק. לדבריו, "אם רוצים לבדוק את לוח השעות לפגישות, למשל, אז הוא עסקי, אך אם רוצים לשחק - הוא הופך לאישי. הוא גם מגלה הרבה יותר פרטים עלינו. לכן, יש כאן מורכבות גדולה מאוד - והארגון צריך ללמוד להתמודד איתה".

לדברי גילאון, "במקומות רבים נהוג עדיין שהמעביד מחלק את המכשירים, אבל מה קורה כשהוא יוצא מהתמונה? מה אם הוא אומר לכם להביא את המכשיר מהבית - מה אז מותר לו לראות ומה לא? מורכבות נוספת היא הצורך בפרטיות מול אבטחת מידע: הארגון צריך לאבטח את היישומים כדי להגן על המידע, אבל מה עם היישומים האישיים - האם הם מסוכנים או לא? ומתי מותר לארגון להתערב ולהחליט איזה יישומים מותר להתקין במכשיר?".

שינוי נוסף שמובל על ידי המגמה החדשה יחסית הזאת, אמר גילאון, הוא פנים ארגוני: "מי הוא בעל העניין במכשירים? לפני כמה שנים, מנהל הרכש היה זה שאחראי על המכשירים, ומה שעניין אותו היה להקטין ככל האפשר את המכה בחשבון הבנק. היום כל מחלקה רוצה להשתמש במכשיר לצרכים שלה. בנוסף לכך, יש גם את מנהל אבטחת המידע - שאומר שמדובר במחשבים לכל דבר ולכן צריך לאבטח ולנהל אותם, כמו כל ערוץ ארגוני אחר".

הוא התייחס בקצרה גם למלחמה בין מערכות ההפעלה הניידות השונות, וכיצד היא באה לידי ביטוי בהיבט הארגוני. לדבריו, "צריך לקבל את המציאות כמו שהיא: המלחמה בין אוהדי אנדרואיד ל- iPhone היא מלחמה דתית, שבה אף אחד כמעט לא ממיר את דתו. בהיבט הארגון, צריך פשוט לקבל את זה כעובדה".

"צריך לקבוע מדיניות ארגונית בין העובד למעסיק, שתכתיב מה מותר ומה אסור לו לעשות עם המכשיר - גם במחיר של שינוי דפוסי השימוש שלו", קבע גילאון. "פעם היינו מדינה של דיסקט אחד. אחר כך היינו פורצים טלפונים והיום אנחנו פשוט צריכים לומר לעובד: 'טוֹפּוּ! אתה רוצה להתחבר למערכת הארגונית? אל תפרוץ את המכשיר שלך, גם אם אתה מביא אותו מהבית, כי זה עושה בעיות'. אז רק דוגמה אחת לשינוי הזה".